

EDITORIAAL

Marie Vandresse

Voorzitster van de Raad van bestuur

Dominique De Baets

Secretaris van de Raad van bestuur

Tien jaar geleden werd het Interfederaal Instituut voor de Statistiek (IIS) opgericht¹, in overeenstemming met het samenwerkingsakkoord van 15 juli 2014. De doelstelling was het versterken van de samenwerking tussen de verschillende diensten van de federale staat en de deelstaten die op het vlak van de productie en verspreiding van openbare statistieken actief zijn.

In eerste instantie richtten de partners zich op het opzetten van overleg- en samenwerkingsstructuren om de doelstellingen van de samenwerkingsovereenkomst te bereiken. Dankzij het enthousiasme van de partners en het klimaat van wederzijds vertrouwen dat is ontstaan, zijn er zeer positieve resultaten bereikt. Zo wordt via het IIS het Belgische standpunt op internationale vergaderingen over de ontwikkeling van openbare statistieken bepaald na overleg met de partners van het IIS. Daarnaast zijn er efficiënte procedures ontwikkeld, in overeenstemming met de wetgeving, om de uitwisseling van gegevens tussen partners te vergemakkelijken. Tot slot stellen de partners sinds 2017 elk jaar een geïntegreerd statistisch programma op, waardoor enkele tientallen samenwerkingen zijn gestart met het oog op de ontwikkeling van openbare statistieken.

IIS NIEUWSBRIEF

INHOUD

- p. 1-2** [Editoriaal](#)
- p. 3-4** [Het geïntegreerd statistisch programma: een instrument voor de ontwikkeling van openbare statistieken](#)
- p. 5-7** [REDEGEO: Intergewestelijke samenwerking voor het aanpassen van de statistische sectoren](#)
- p. 8** [SLA over informele accommodaties](#)
- p. 9-10** [Interfederale samenwerking om een indicator te ontwikkelen voor beschermde gebieden ter opvolging van de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen](#)
- p. 11-12** [De Large Cases Unit, een nieuwe benadering om de macro-economische statistieken te verbeteren](#)

Door het bundelen van inspanningen en samenwerkingen tussen statistiekproducenten te bevorderen, draagt het IIS vandaag bij tot een optimaal gebruik van overheidsmiddelen. Het vormt daarmee een strategisch instrument om de statistische governance te versterken en te voldoen aan de groeiende vraag naar betrouwbare, geharmoniseerde gegevens.

Het is dan ook in deze geest van het bundelen van inspanningen en samenwerkingen dat het IIS de uitdagingen van de komende jaren moet blijven aangaan. Natuurlijk moeten we betrouwbare en relevante statistieken blijven produceren om te voldoen aan de behoeften van alle gebruikers van statistieken, zodat zij geïnformeerde keuzes kunnen maken die gebaseerd zijn op feiten, zowel in normale tijden als in tijden van crisis. Het zal ook nodig zijn om nieuwe gegevensbronnen (big data en privégegevens) en nieuwe technologieën te integreren. Vooral wat betreft artificiële intelligentie, zal het niet alleen nodig zijn om er op een gepaste manier gebruik van te maken voor de statistische productie, maar ook, en misschien wel vooral, om ervoor te zorgen dat artificiële intelligentie overheidsgegevens en statistieken gebruikt om haar gebruikers op een kwalitatieve en onafhankelijke manier te informeren.

In het eerste artikel van de tiende editie van deze nieuwsbrief, geschreven door Dominique De Baets, wordt de balans opgemaakt van de samenwerkingen die op gang zijn gekomen via de jaarlijkse geïntegreerde statistische programma's. Vervolgens legt Hilde Coudenys uit hoe, dankzij de samenwerking tussen de regionale instituten voor de statistiek en Statbel, de indeling van de statistische sectoren kon worden herzien om ze aan te passen aan de veranderingen op het grondgebied. Deze eerste volledige herziening sinds 1970 zou nooit mogelijk zijn geweest zonder het bundelen van de middelen van de partners van het IIS. Jonathan Lesceux brengt verslag uit van een samenwerking gericht op het integreren van het gebruik van informele toeristische accommodatie in regionale toerismestatistieken. Deze samenwerking illustreert een klassieke werkmethode tussen de partners: het identificeren van bestaande gegevens op verschillende overheidsniveaus en onderzoeken hoe deze kunnen worden geïntegreerd in een gemeenschappelijke statistiek. Patricia Delbaere presenteert het werk dat door de partners is uitgevoerd om een indicator voor beschermde gebieden te ontwikkelen met het oog op het monitoren van de Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen (*Sustainable Development Goals*, SDG's). De ontwikkeling van indicatoren voor het opvolgen van de SDG's is altijd een prioriteit geweest voor het IIS, die 116 relevante indicatoren voor België heeft geïdentificeerd uit de 231 globale indicatoren die door de Verenigde Naties werden gedefinieerd om de vooruitgang naar de SDG's te meten. Tot slot geeft Béatrice Thiry een update over de Large Case Units (LCU's). Het doel van de LCU's is het analyseren van informatie over grote multinationale ondernemingen die gevestigd zijn op het nationale grondgebied om de kwaliteit en samenhang van gegevens over deze groepen te verbeteren en ervoor te zorgen dat ze op uniforme wijze worden opgenomen in alle economische statistieken die worden verspreid. Om dit te bereiken is overleg tussen de IIS-partners uiteraard noodzakelijk.

Namens alle IIS-partners wensen wij u veel leesplezier met deze nieuwsbrief.

1 Op donderdag 19 maart 2026 vierde het Interfederaal Instituut voor de Statistiek (IIS) zijn tiende verjaardag tijdens een inspirerend evenement. De presentaties en foto's zijn beschikbaar op <https://statbel.fgov.be/nl/over-statbel/wat-doen-we/conferenties/evenement-10-jaar-interfederaal-instituut-voor-de-statistiek>. De volgende nieuwsbrief van het IIS zal volledig aan dit evenement gewijd zijn.

Het geïntegreerd statistisch programma: een instrument voor de ontwikkeling van openbare statistieken

Dominique De Baets

Een van de taken van het Interfederaal Instituut voor de Statistiek (IIS) is het opstellen van een jaarlijks geïntegreerd statistisch programma dat de samenwerkingen tussen de partners bundelt met als doel nieuwe statistieken te ontwikkelen of de kwaliteit van bestaande statistieken te verbeteren. Momenteel wordt gewerkt aan het tiende geïntegreerd statistisch programma. Via dit geïntegreerd programma is een aanzienlijk aantal samenwerkingen tussen de partners van het IIS tot stand gekomen. Verschillende statistische thema's werden behandeld, waardoor resultaten werden bereikt die de partners apart niet hadden kunnen bereiken. In de toekomst zal het geïntegreerd statistisch programma een belangrijk instrument blijven voor de ontwikkeling van openbare statistieken, aangezien de uitdagingen complex en talrijk zullen zijn. Dat geldt vooral binnen een context van budgettaire beperkingen, waar het noodzakelijk zal zijn om de expertises te bundelen.

Grondslagen

Het Samenwerkingsakkoord dat op 15 juli 2014 werd ondertekend tussen de federale staat en de deelstaten, onder meer met het oog op de oprichting van een Interfederaal Instituut voor de Statistiek, bepaalt dat het IIS een jaarlijks geïntegreerd statistisch programma moet opstellen. Dat programma bevat afspraken over gemeenschappelijk op te stellen openbare statistieken of acties die de kwaliteit van de statistieken moeten bevorderen en de globale antwoordlast moeten verlagen. Elke samenwerking die deel uitmaakt van het geïntegreerd statistisch programma is onderworpen aan een *Service Level Agreement*¹ (SLA), die door de raad van bestuur moet worden goedgekeurd. Een

samenwerking kan een variabel aantal -maar minimum twee- partners van het IIS omvatten. Voor elke samenwerking wordt er een ad hoc-werkgroep samengesteld. Deze werkgroep brengt verslag uit over de voortgang van de werkzaamheden en stuurt de deliverables door naar een permanentewerkgroep die zich bezighoudt met het programma van de statistische werkzaamheden. Deze werkgroep vormt de interface met de raad van bestuur van het IIS. Elk jaar wordt de Hoge Raad voor de Statistiek geïnformeerd over de inhoud van het statistisch programma voor het huidige jaar en de vooruitgang die is geboekt bij de uitvoering van het geïntegreerd programma van het voorgaande jaar.

Enkele statistieken over samenwerkingen

Sinds het eerste geïntegreerde statistische programma van 2017 tot het programma van dit jaar (2026) zijn 67 samenwerkingen opgestart. Van deze samenwerkingen werden er 34 geleid door vier partners, 25 door vijf of zes partners en 8 door twee of drie partners. De meeste van deze samenwerkingen (45) waren gepland voor een initiële duur van één of twee jaar (17). Als we alleen kijken naar de programma's voor 2017 tot 2025, werd 61% van de samenwerkingen binnen de oorspronkelijke termijn afgerond.

Over welke thema's gaan de samenwerkingen?

De meeste samenwerkingen gingen over ontwikkelingen van bestaande statistieken of de uitwerking van nieuwe statistieken. In bepaalde gevallen gaat het om het delen van expertise of het gemeenschappelijk organiseren van activiteiten op het vlak van statistiek. De thema's die het vaakst aan bod komen, hebben betrekking op vervoer

en mobiliteit, onderwijs, huisvesting, gegevens over ondernemingen, werkgelegenheid en het milieu.

Enkele succesverhalen

In eerste instantie kan de Europese enquête inzake gendergerelateerd geweld van 2021/2022 zeker vermeld worden. Zonder de gebundelde middelen van de regionale statistiekbureaus en van Statbel, evenals andere instellingen, zou deze enquête nooit mogelijk zijn geweest. Voortbouwend op deze eerste ervaring zal de enquête in 2027 worden herhaald, rekening houdend met de lessen die uit de eerste golf zijn getrokken. Een ander belangrijk resultaat, dat het onderwerp is van een specifiek artikel in deze nieuwsbrief, is het project om de statistische sectoren, de kleinste territoriale eenheid waarvoor statistische resultaten beschikbaar zijn, te moderniseren om de huidige geografische realiteit beter weer te geven. Het betreft de eerste volledige herziening van deze grenzen sinds 1970. Dit werd mogelijk gemaakt door de investering van de regionale statistiekbureaus en hun partners, met Statbel als coördinator. We kunnen ook de organisatie van zeven Statistiekolympiades noemen, die een zeer belangrijke rol spelen bij het ontwikkelen van statistische geletterdheid bij jongeren. De ontwikkeling van DESI-indexen (Digital Economy and Society Index) en -indicatoren op regionaal niveau is een ander mooi voorbeeld van de samenwerking tussen de IIS-partners. Tot slot was een ander opmerkelijk resultaat de ontwikkeling, in combinatie met de Census 2021, van gegevens over de arbeidsmarkt op het niveau van de statistische sectoren.

¹ Een *Service Level Agreement* is een overeenkomst getekend door de deelnemers van een samenwerking. Het definieert de verwachte deliverables, de voornaamste fases, de verantwoordelijkheden en de bijdragen van de verschillende deelnemers.

Moeizamere samenwerkingen

Verskillende samenwerkingen waren gericht op het ontwikkelen van nieuwe statistieken op basis van administratieve gegevens of gegevens van overheidsbedrijven. Het was vaak moeilijk om deze samenwerkingen op tijd tot een goed einde te brengen, gezien de moeilijkheden omwille van juridische of technische redenen, bij het verkrijgen van gegevens. De ervaring leert echter dat doorzettingsvermogen de sleutel tot succes is. In andere gevallen bleek dat de kwaliteit van de beschikbare gegevens niet voldoende was om openbare statistieken te produceren. Tot slot moet ook worden erkend dat sommige samenwerkingen te kampen hebben met een gebrek aan human resources die de partners eraan kunnen toewijzen, gezien andere prioriteiten.

Balans na 10 jaar en vooruitzichten voor de toekomst

Het geïntegreerd statistisch programma heeft onmiskenbaar een dynamiek gecreëerd binnen het IIS voor de ontwikkeling van openbare statistieken. Het is zeker dat zonder deze kans om de vitale krachten van de verschillende partners samen te brengen rond een gemeenschappelijk project, veel ontwikkelingen waarschijnlijk nooit in gang zouden zijn gezet. Maar het werk moet ook opgevolgd worden, want hoewel het gemakkelijk is om ideeën te bedenken, vereist het in de praktijk brengen ervan een niet te verwaarlozen investering. Gezien de moeilijkheden die zich voordoen, zouden de bij de samenwerking betrokken personen zonder een regelmatige opvolging van de werkzaamheden de neiging kunnen hebben om ontmoedigd te raken. Gezien het belang van openbare statistieken bij de besluitvorming en de moeilijkheden die de openbare diensten ondervinden om zich te versterken, zal het geïntegreerd statistisch programma van het IIS in de toekomst zeker een belangrijke hefboom zijn om de ontwikkelingen op het gebied van openbare statistieken in stand te houden. Als de beschikbare middelen voor de productie van statistieken echter onder druk komen te staan, is er geen garantie dat er in de toekomst evenveel samenwerkingen kunnen worden opgezet als in de afgelopen tien jaar. We kunnen echter optimistisch blijven, want deze tien jaar hebben getoond dat de partners van

het IIS door hun krachten te bundelen een dynamiek hebben gecreëerd die zich zal voortzetten.

REDEGEO: Intergewestelijke samenwerking voor het aanpassen van de statistische sectoren

Hilde Coudenys

Oorsprong van de statistische sectoren

De statistische sectoren zijn de kleinste territoriale eenheden die door Statbel worden gebruikt om demografische, sociale en economische gegevens te verzamelen, analyseren en verspreiden. Ze geven een gedetailleerd beeld van de Belgische bevolking en het Belgische grondgebied, op een gedetailleerder niveau dan dat van de gemeenten. De indeling van de sectoren gebeurde op basis van socio-economische, stedenbouwkundige en morfologische structuurkenmerken.

De statistische sectoren werden bedacht en voor het eerst ingevoerd ten behoeve van de Algemene Volks- en Woningtelling van 1970.

Voor de volkstelling van 1981 werden de statistische sectoren grondig aangepast. De gemeentefusies van 1976, de evolutie van het woningbestand en van de infrastructuur maakten een aanpassing noodzakelijk. De sectoren kregen ook de huidige vorm van codering (niscode gemeente, letter van gemeente voor de fusie, cijfer van de wijk en cijfer type bodembebruik).

Voor de volkstelling van 1991 en de socio-economische enquête van 2001 werden telkens nog kleine aanpassingen uitgevoerd.

Vraag naar aanpassing van sectoren

Waar lange tijd de volks- en woningtellingen de enige grote sponsor waren van statistieken op het niveau van de sectoren, heeft de ontwikkeling van statistieken op basis van administratieve databanken (met beschikbaarheid van data op adresniveau) enerzijds en de ontwikkeling van technische

mogelijkheden om die adressen te geolokaliseren (en dus ook te aggregeren naar hoger liggende niveaus, waaronder de statistische sectoren) anderzijds ervoor gezorgd dat niet langer enkel Statbel data ter beschikking stelt op het statistisch sectorniveau. Heel veel andere dataleveranciers voorzien het statistische sectorniveau als kleinste geografische entiteit in hun statistiekproductie.

Het toenemende aanbod van data op statistisch sectorniveau heeft het gebruik van dit gebiedsniveau doen toenemen, maar deed tegelijk ook vragen rijzen over de bruikbaarheid van de entiteiten die in de jaren 70 van vorige eeuw werden afgebakend. Daarom werd aan Statbel gevraagd om de grenzen van de statistische sectoren aan te passen.

Onder de titel REDEGEO (REDEsign GEOgrafische statistieken) werd in 2021 een samenwerkingsinitiatief tussen STATBEL, IWEPS, BISA en VSA opgestart om werk te maken van het hervormen van de geografische statistieken. De scope van REDEGEO is in theorie zeer ruim, maar al gauw was er consensus om te starten met de aanpassing van de statistische sectoren.

2021-2023: in kaart brengen van de noden en klijtlijnen bepalen voor de aanpassing

Statbel is eigenaar van de statistische sectoren, maar voor de uitwerking van de aanpassingen werd in de richting van de gewestelijke statistiekentiteiten gekeken.

De eerste fase van het traject bestond dan ook uit het inventariseren van de wensen van de verschillende partijen inzake de aanpassing van de sectorgrenzen, het aanbrengen van voorbeelden, het inventariseren van knelpunten en het voorstellen van mogelijke oplossingen.

Eind 2023 was er voldoende consensus om over te gaan tot de effectieve uitvoering.

2024-2025: de praktische uitwerking: een gecoördineerde aanpak met de gewesten

Statbel heeft de coördinatie van de hervorming voor zijn rekening genomen. Dit betekende dat er regelmatig werkoverleg met de gewesten werd georganiseerd om vragen, bedenkingen en voorstellen die tijdens het traject naar boven kwamen, te bespreken en oplossingen te formuleren.

Statbel valideerde de voorstellen van de gewesten en controleerde de contouren van de sectoren. De harmonisering van de resultaten van de gewesten werd door Statbel uitgevoerd, alsook het toekennen van de codes aan de nieuwe sectoren. In de codes van de gewijzigde sectoren kreeg het laatste karakter de letter K, L, M of O. In het geval van splitsing van de oorspronkelijke sector in meer dan 4 delen werden uitzonderlijk ook de letters Z, Y, X, H, G toegekend. In totaal werden 814 sectoren gesplitst en 9.845 nieuwe codes toegekend.

De nieuwe codes en grenzen houden rekening met de gemeentegrenzen van 2025.

De praktische uitwerking gebeurde in de drie gewesten op een andere manier, met soms ook een andere focus.

Vlaanderen

De praktische uitwerking van REDEGEO is door de VSA overgelaten aan de Data & Analyse-werkingen van de provincies. Elke provinciale dienst Data & Analyse was verantwoordelijk voor de eigen provincie. De provincies hebben onderling afspraken gemaakt, waardoor de werkwijze in de verschillende provincies zo veel als mogelijk uniform was. Het geheel werd gecoördineerd door de interprovinciale databeheerder van provincies.incijfers.be.

De aanpassingen in de Vlaamse provincies zijn een combinatie van centraal aangestuurde aanpassingen en aanpassingen op vraag van de gemeenten:

Centraal aangestuurde aanpassingen:

- Wegwerken van multipart-sectoren: alle sectoren bestaan nu uit 1 deel (uitgezonderd Baarle-Hertog).
- Aanpassen van sectorgrenzen aan snelwegen/ringwegen (enkel gebeurd wanneer de aanpassing relevant werd geacht).
- Splitsen van sectoren met een sterke bevolkingsgroei tussen 1990-2023 (+50%) en/of >1.500 inwoners in 2023 (werd meegenomen in de gesprekken met gemeenten, maar werd enkel in Vlaams-Brabant systematisch gedaan).

Aanpassingen op vraag van de gemeenten:

Bij de aanvang van het project REDEGEO werden alle gemeenten in Vlaanderen aangeschreven met de vraag of ze interesse hadden om de sectoren aan te passen. Met elke gemeente die interesse had, is er een traject opgezet met de provinciale Data & Analyse medewerker.

Project REDEGEO werd voorgesteld, gevraagde aanpassingen vanuit de provincies werden toegelicht, aanpassingen op vraag van de gemeente werden besproken en afspraken over intekening en timing werden gemaakt.

De vragen van de gemeenten verschilden in intensiteit: van beperkte wijzigingen

aan enkele grenzen tot het volledig hertekenen van alle sectoren (= grote aanpassing aan de contour). De vraag naar aanpassing werd veelal ingegeven door de gewijzigde realiteit op het terrein: het intekenen van nieuwe verkavelingen en bedrijventerreinen, het aligneren van sectorgrenzen met dorpskernen (vooral buitengebied), het laten samenvallen van sectorgrenzen met de gebiedsafbakening die voortvloeit uit het gemeentelijk structuurplan/beleidsvisie ruimte.

In totaal werden in Vlaanderen voor 240 van de 285 (= 84%) gemeenten aanpassingen aan 1 of meerdere sectoren doorgevoerd.

Wallonië

In Wallonië werden de aanpassingen uitgevoerd door IWEPS. De focus bij de herziening lag op het realiseren van meer coherentie vanuit geografisch, socio-economisch en stedenbouwkundig oogpunt.

Volgende aanpassingen werden doorgevoerd:

- Wegwerken van de multipart-sectoren: alle sectoren bestaan uit 1 stuk (met uitzondering van sector 52063A3MN in Seneffe, die een kleine enclave in de gemeente Manage omvat).
- De grenzen van de statistische sectoren werden zo veel als mogelijk op natuurlijke fysieke grenzen (rivier enz.) of kunstmatige grenzen (kanaal, spoorweg, snelweg, rijksweg enz.) gelegd of lopen door onbebouwde gebieden (bos, weiden, akkers enz.). Het reliëf werd ook gebruikt om bepaalde statistische sectoren te onderscheiden (valleien versus hoogtes). Er werd zo veel als mogelijk vermeden dat een statistische sector doorkruist werd door een fysieke grens.
- Statistische sectoren werden zo veel als mogelijk coherent in termen van bodemgebruik gemaakt. Sommige statistische sectoren hebben bijvoorbeeld vooral betrekking op gebieden met economische activiteiten, andere op landbouwgebieden en weer andere op woongebieden.
- Voor de statistische sectoren met voornamelijk woongebied werd rekening gehouden met het type huisvesting en bewoners: huizen met tuin, flats, nieuwe verkavelingen, sociale woningen, wijken in een doodlopende straat, alleenstaande woningen enz.
- Woongebieden moeten een zeker aantal inwoners hebben, om de betrouwbaarheid van de data te garanderen.

In de praktijk was het niet altijd mogelijk om aan alle voorwaarden tegelijk te voldoen. Geografische en socio-economische belangen moesten soms tegen elkaar worden afgewogen.

Sommige sectoren ondergingen kleine correcties (grensaanpassingen aan de actuele situatie), andere sectoren werden substantieel hertekend. In totaal werden in Wallonië voor 259 van de 261 gemeenten (= 99%) 1 of meerdere aanpassingen doorgevoerd.

Brussel

De herziening van de statistische sectoren in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werd uitgevoerd door het Brussels Instituut voor Statistiek en Analyse (BISA) met de medewerking van het universitaire onderzoekscentrum IGEAT-ULB.

Defocuslagenerzijds op het aanpassen van de grenzen van de sectoren om rekening te houden met de bevolkingsevolutie. Anderzijds zijn de grenzen aangepast aan de kadastrale percelen. In Brussel werd gestreefd naar een zo kleinschalig mogelijke herziening, om de continuïteit van typologie te behouden.

Volgende aanpassingen werden doorgevoerd:

- Sectoren met een grote bevolkingsgroei (bevolking x 2,5 tussen 1981 en 2022 en groei van minimum 500 personen) werden gesplitst. Bij de splitsing werd rekening gehouden met de oppervlakte en de morfologie van de te splitsen gebieden, en werd gestreefd naar het afsplitsen van woonzones van andere functies van het gebied (bv. groenzone, industriezone, recreatie, enz.).
- De grenzen van de statistische sectoren werden afgestemd op de grenzen van de kadastrale percelen, waarbij het de bedoeling was om elk kadastraal perceel maar aan 1 sector toe te voegen.

In totaal werden in Brussel voor 17 van de 19 gemeenten (= 89%) 1 of meerdere aanpassingen doorgevoerd. Het revisiewerk heeft geleid tot een herindeling van 21 bestaande sectoren, waardoor 46 nieuwe statistische sectoren werden gecreëerd.

In december 2025 publiceerde het BISA Cahier nr. 14¹ waarin de principes, methodologische keuzes en resultaten worden toegelicht van de herziening van de statistische sectoren in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, uitgevoerd tussen 2021 en 2025.

Kerncijfers²

- Voor de hervorming waren er 19.795 sectoren, na de hervorming (2025) zijn er 20.781 sectoren.
- 10.936 sectoren blijven ongewijzigd of zijn licht aangepast (geen nieuwe code).
- 814 werden opgesplitst.
- 9.845 sectoren kregen een nieuwe code.

Conclusie

Door de samenwerking tussen de gewesten en met Statbel is voor de eerste keer in meer dan 20 jaar een grote herziening van de statistische sectoren gerealiseerd.

De herziening van de statistische sectoren in Vlaanderen, Wallonië en Brussel vertoont een sterke gelijkheid in doelstelling en algemene aanpak: actualisering, coherentie en afstemming op de realiteit. De verschillen zitten vooral in de mate van lokale betrokkenheid, de gehanteerde criteria en de technische uitvoering van de splitsingen en grenscorrecties. Elk gewest koos voor een aanpak die het best aansluit bij de eigen bestuurlijke en ruimtelijke context.

Het is de bedoeling dat REDEGEO een continu karakter krijgt, waarbij continu beheer aan de orde is, en waarbij gestreefd wordt naar een vijf- of tienjaarlijkse herziening, die tussentijds voorbereid wordt.

Met dank aan Thomas Ermans (Brussel), François Ghesquiere en Amandine Masuy (IWEPS), Hadewych De Sadeleer (Statbel), Sarah Meire (Vlaamse Provincies).

1 <https://bisa.brussels/publicaties/cahiers-van-het-bisa>

2 De volledige nomenclatuur van statistische sectoren 2025 (codes en namen) is terug te vinden op de pagina [Geografische indelingen](#) en een geografische shapefile met de bijgewerkte sectorgrenzen op het [opendata-portaal](#).

SLA over informele accommodaties

Jonathan Lesceux

In 2023 en 2024 werd een Service Level Agreement (SLA), aangestuurd door IWEPS, tussen de verschillende Belgische statistiekbureaus geïmplementeerd met betrekking tot de integratie van de bezetting van informele toeristische accommodaties in regionale toerismestatistieken.

Deze SLA liet zeer vruchtbare uitwisselingen toe tussen de verschillende instituten over de manier waarop elk instituut statistieken ontwikkelt over toeristische accommodaties die niet zijn opgenomen in de administratieve databanken alsook over tweede verblijven.

Verschillende praktijken...

Doorheen de vergaderingen en uitwisselingen bracht elk instituut verslag uit over de verschillende methoden die op dit gebied gehanteerd worden.

Op federaal niveau publiceert Statbel op experimentele basis data over toerisme in accommodaties die door particulieren worden aangeboden. Deze gegevens zijn afkomstig van Eurostat, die ze rechtstreeks verzamelt via de grote boekingsplatformen (**Airbnb, Booking.com, TripAdvisor en Expedia**). Deze gegevens hebben betrekking op de NACE 55.2-sector (toeristische accommodatie en ander verblijf van korte duur) en accommodaties die worden beheerd door niet-professionelen. De verzamelde gegevens worden door Statbel beschouwd als experimentele statistieken omdat ze een aantal beperkingen hebben¹.

Ze worden onder andere gebruikt in het kader van de Belgische Satellietrekening Toerisme (TSA), uitgevoerd door Statistiek Vlaanderen. Ze worden vergeleken met gegevens uit de enquête 'Toerisme en hotelwezen' van Statbel om de vertekening, teweegebracht door de onderschatting van het aantal overnachtingen als

gevolg van de niet-exhaustieve aard van deze enquête, te verminderen. Aldus kunnen overnachtingen in toeristische accommodaties op een uniforme manier voor het hele land worden berekend.

In Vlaanderen wordt er door Westtoer op regelmatige basis een enquête uitgevoerd in de bakkerijen aan de kust. Deze enquête stelt ons in staat om het aantal toeristen te bepalen die tweede verblijven/vakantiewoningen bezetten die rechtstreeks door hun eigenaars worden verhuurd, alsook de bezetting van deze woningen door hun eigenaars zelf of hun gezinnen. Deze cijfers zijn een aanvulling op de cijfers voor tweede verblijven/vakantiewoningen die via immobiliënkantoren worden verhuurd, en maken het zo mogelijk een volledig beeld te hebben van de bezetting van dit type accommodaties.

In het Brussels Gewest worden ook gegevens van boekingsplatformen gebruikt. Visit Brussels combineert het gebruik van gegevens uit verschillende bronnen. Enerzijds worden de gegevens van de Statbel-enquête 'Toerisme en hotelwezen' gebruikt voor overnachtingen in hotels en in jeugdherbergen. Anderzijds worden gegevens van Eurostat over toerisme in accommodaties van particulieren en andere gegevens van AlltheRooms gecombineerd om een schatting te maken van overnachtingen in andere accommodatietypes (gemeubileerde accommodaties, bed and breakfasts, gîtes, enz.).

In Wallonië voert het *Observatoire wallon du Tourisme* (OwT) in samenwerking met IWEPS een schatting uit van het aanbod van uitgebate toeristische accommodaties. De administratieve databanken waarover *Tourisme Wallonie* beschikt, worden verrijkt

met gegevens die verzameld worden op de sites van de platformen via de aggregatie-tool Lighthouse, volgens een methode die dubbeltellingen vermijdt. Hierdoor is het mogelijk om een overzicht te krijgen van het aanbod en de bezetting van toeristische accommodaties.

Vooruitzichten

De werkzaamheden in het kader van de SLA hebben het brede scala aan gebruikte methoden aan het licht gebracht. Elk gewest gebruikt verschillende – maar complementaire – informatiebronnen, ontwikkeld op basis van de configuratie van zijn toeristisch aanbod. Er bestaat wel een geharmoniseerde aanpak voor de berekening van het aantal overnachtingen voor de productie van de Belgische Satellietrekening Toerisme (TSA), gebaseerd op geaggregeerde gegevens.

In de huidige situatie is het echter niet mogelijk om een geharmoniseerde aanpak te implementeren op basis van microgegevens hoewel die nog nauwkeurigere resultaten zou kunnen opleveren. De schattingen van het toeristisch aanbod en de toeristische bezetting in de verschillende gewesten zijn namelijk moeilijk met elkaar te vergelijken wanneer ze gebruikmaken van andere gegevens dan de geaggregeerde gegevens van Statbel en Eurostat. Op middellange termijn zou de implementatie van de Short Term Rentals-regelgeving (STR)² echter toegang kunnen bieden tot nieuwe gegevens via verhuurplatformen. Deze regelgeving zal in 2026 van kracht worden en zal nieuwe perspectieven openen voor onderzoek op dit gebied.

In ieder geval is het de bedoeling om op een informele manier de uitwisselingen en het delen van informatie, zoals die door de SLA in gang zijn gezet, verder te zetten.

¹ <https://statbel.fgov.be/nl/themas/datalab/platformdata-het-verblijftoerisme>

² Verordening (EU) 2024/1028 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 betreffende het verzamelen en delen van gegevens met betrekking tot diensten voor kortetermijnverhuur van accommodatie.

Interfederale samenwerking om een indicator te ontwikkelen voor beschermde gebieden ter opvolging van de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen

Patricia Delbaere

In het kader van het Geïntegreerd Statistisch Programma 2025 van het Interfederaal Instituut voor de Statistiek (IIS), hebben het Brussels Instituut voor Statistiek en Analyse (BISA), Statistiek Vlaanderen, het Institut wallon de l'évaluation, de la prospective et de la statistique (IWEPS) en het Federaal Planbureau (FPB) een service level agreement (SLA) afgesloten voor de ontwikkeling van een Belgische indicator voor beschermde gebieden, om de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen op te volgen (of Sustainable Development Goals - SDG's).

Het FPB verzorgt het voorzitterschap en het secretariaat van de IIS-werkgroep die in deze context is opgericht. De bevoegde overheidsinstanties nemen hier ook aan deel. De werkgroep heeft twee keer vergaderd in 2024 om het SLA-project voor te bereiden, vier keer in 2025 en zal in 2026 zijn werkzaamheden voortzetten.

Duurzame ontwikkelingsdoelstellingen

Van de 231 door de Verenigde Naties gedefinieerde mondiale indicatoren om de vooruitgang naar de SDG's te meten, heeft het IIS 116 relevante indicatoren voor België geïdentificeerd, waarvan er momenteel 84 gepubliceerd zijn op de website [indicators.be](https://www.iis-statistics.be/indicators). Het FPB gebruikt deze indicatoren om de vooruitgang van België naar de SDG's te evalueren.

Het Rekenhof¹ en het Federaal plan voor duurzame ontwikkeling² hebben voorgesteld om een debat te organiseren met experts van de federale overheidsdiensten en met de belangrijkste adviesraden. Dit debat vond plaats in 2023 en concludeerde, onder andere, dat er prioritair een indicator voor beschermde gebieden moest worden ontwikkeld ter vervanging van de indicator 'Landoppervlakte in het Natura 2000-gebied'³.

Met betrekking tot biodiversiteit hernemen de SDG's de voor de periode 2010-2020 vastgestelde Aichi-doelstellingen⁴ in het kader van het in 1992 in Rio aangenomen Verdrag inzake biologische diversiteit. In 2022 heeft de Conferentie van de Partijen (COP⁵) bij dit Verdrag nieuwe doelstellingen aangenomen voor de periode 2020-2030 in het verlengde van deze Aichi-doelstellingen. Deze nieuwe doelstellingen voor 2030, bekend als de doelstellingen van Kunming-Montreal, dienen daarom als een nieuwe benchmark voor het opvolgen van de SDG's voor België, aangezien de SDG's ook 2030 als tijdshorizon hebben.

Op basis van deze twee complementaire processen moet de indicator het opvolgen mogelijk maken van de doelstelling «Ervoor zorgen en mogelijk maken dat uiterlijk in 2030 ten minste 30% van de land- en binnenwatergebieden en van de kust- en zeegebieden [...] effectief in stand wordt gehouden en beheerd door middel van ecologisch representatieve, goed verbonden en billijk bestuurd systemen van beschermde gebieden, en andere efficiënte gebiedsgerichte instandhoudingsmaatregelen»⁶.

De ontwikkelde indicator moet coherent zijn met het beleid van de verschillende entiteiten over de beschermde gebieden voor biodiversiteit. Deze indicator zal de huidige indicator 'Landoppervlakte in het Natura 2000-gebied' vervangen die het Federaal Planbureau gebruikt als een 'proxy' voor het opvolgen van deze doelstelling. De 'Zee-oppervlakte in het Natura 2000-gebied' zal worden behouden omdat deze indicator de belangrijkste beschermde mariene gebieden in België omvat.

1 Rekenhof (2020), *Duurzame ontwikkelingsdoelstellingen, Agenda 2030 van de Verenigde Naties: implementatie, opvolging en rapportering door de overheden in België (Preparedness Review)*, <https://www.ccrek.be> (geraadpleegd op 10/11/2025).

2 Federale regering (2021), *Federaal plan voor duurzame ontwikkeling*, <https://duurzaamewikkeling.be/do-belgie/wie-doet-wat-belgie/federale-strategie/het-federaal-plan-voor-duurzame-ontwikkeling-fpdo-0> (geraadpleegd op 10/11/2025).

3 Henry, A. (2023), *Maatschappelijk debat over de SDG-indicatoren*, Interfederaal Instituut voor de Statistiek, Newsletter, nummer 5, oktober 2023, p. 3-4. https://www.iis-statistics.be/doc/IIS_Newsletter_5_NL_20230821.pdf (geraadpleegd op 26/08/2025).

4 CBD (2010), *Strategic Plan for Biodiversity 2011-2020 and the Aichi Targets*, <https://www.cbd.int/doc/strategic-plan/2011-2020/aichi-targets-en.pdf> (geraadpleegd op 26/08/2025).

5 De COP is het bestuursorgaan van de conventie dat alle ondertekenende Staten verenigt en bevordert de implementatie van het Verdrag dankzij de beslissingen die ze neemt tijdens haar periodieke vergaderingen.

6 CBD (2022), *Kunming-Montreal Global biodiversity framework*, CBD/COP/15/L.25.

Inventaris van de bestaande rapportagesystemen

Beschermde gebieden worden op gewestniveau gemonitord in het kader van verschillende Europese en internationale rapportagesystemen. Deze systemen hanteren echter verschillende definities. Het simpelweg optellen van de verschillende soorten beschermde gebieden is niet mogelijk, omdat sommige gebieden deel uitmaken van meerdere systemen en dubbeltellingen moeten worden uitgesloten.

De belangrijkste gebieden waarover in België wordt gerapporteerd zijn de volgende.

- Het Natura 2000-netwerk bestaat uit beschermde gebieden die door de lidstaten van de Europese Unie zijn gecreëerd op basis van bedreigde habitats en bedreigde soorten, zoals gedefinieerd in twee Europese richtlijnen (habitatrichtlijn 92/43/EEG - Publicatieblad van de Europese Unie, 22/7/1992 - en/of vogelrichtlijn 79/409/EEG - Publicatieblad van de Europese Unie, 25/4/1979). De Natura 2000-indicator is de indicator die momenteel wordt gebruikt voor de Belgische monitoring van deze beschermde gebieden in het kader van de SDG's, zowel op het land als op zee. Op het land vertegenwoordigen Natura 2000-gebieden (12,7% in 2023) echter slechts een deel van het totale aantal beschermde gebieden in België.
- De Ramsar-gebieden omvatten waterrijke gebieden van internationaal belang in het kader van het Verdrag over de waterrijke gebieden⁷.
- De natuurlijke werelderfgoedsites, biosfeergebieden en mondiale geoparken worden vanwege hun uitzonderlijke universele waarde opgenomen in het kader van de Werelderfgoedconventie en vormen de Werelderfgoedlijst van UNESCO⁸.
- De gewesten hebben ook bepaalde specifieke beschermingssystemen, bijvoorbeeld natuur- en bosreservaten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Vlaams ecologisch netwerk in het Vlaams Gewest en beschermde gebieden in de zin van volgende teksten van het

Waals Gewest: Loi de la Conservation de la Nature en Code Forestier.

Naast deze systemen van beschermde gebieden wordt er een nieuw systeem geïntroduceerd in het kader van het Biodiversiteitsverdrag, en meer specifiek in het kader van het akkoord van Kunming-Montreal: «andere efficiënte gebiedsgerichte instandhoudingsmaatregelen». Dat wil zeggen, «een geografisch afgebakend gebied, anders dan een beschermd gebied, dat wordt gereguleerd en beheerd om positieve en duurzame resultaten op lange termijn te bereiken voor het in situ behoud van biologische diversiteit, met inbegrip van bijbehorende ecosysteemfuncties en -diensten en, indien van toepassing, lokaal relevante culturele, spirituele, sociaaleconomische en andere waarden»⁹.

Ontwikkeling van een indicator voor beschermde gebieden voor het Belgisch grondgebied

Voor de ontwikkeling van een indicator voor beschermde gebieden is de samenwerking binnen het IIS gericht op het opstellen van een gemeenschappelijke indicator in het kader van de twee hierboven besproken processen: het opvolgen van de SDG's enerzijds en van de doelstellingen van het akkoord van Kunming-Montreal anderzijds. De voorgestelde indicator is het 'aandeel beschermde landgebieden in België' en meet het percentage van het landoppervlak van ons land dat is aangeduid als beschermd gebied. De nieuwe Belgische indicator zal het beleid over beschermde gebieden in België beter weergeven, maar toch niet alle beschermde gebieden en beschermingsregelingen omvatten.

Daartoe berekende elk gewest de oppervlakte beschermde gebieden op zijn grondgebied, rekening houdend met beschermde gebieden zoals gedefinieerd op internationaal niveau, maar ook de specifiek door het gewest gedefinieerde beschermde gebieden. Daarbij werd ervoor gezorgd dat er geen dubbeltellingen waren omdat bepaalde gebieden volgens verschillende definities beschermd kunnen zijn.

De som van de gewestelijke oppervlaktes geeft een oppervlakte voor heel België. De berekening voor het jaar 2024 werd eind 2025 uitgevoerd, zodat deze kon worden opgenomen in het 7e nationale rapport bij het Verdrag inzake biologische diversiteit gepubliceerd in januari 2026. De tijdreeks 2020-2025 werd vervolgens berekend en zal in februari 2027 worden opgenomen op de website indicators.be. Tegen midden 2026 zullen ook metagegevens worden ontwikkeld.

Besluit

De SLA over beschermde gebieden heeft het mogelijk gemaakt om een indicator voor België te creëren, die niet alleen wordt gebruikt om de SDG's op te volgen, maar ook gebruikt wordt in het kader van het Verdrag inzake biologische diversiteit. De tijdreeks beslaat 6 jaar, wat betekent dat ze kan worden geëvalueerd vanaf het moment van de eerste publicatie op de website indicators.be in februari 2027.

7 Convention on Wetlands Secretariat (2025), *Wetlands of International Importance*, <https://www.ramsar.org> (geraadpleegd op 28/08/2025).

8 UNESCO (2025), *World Heritage List*, <https://whc.unesco.org/en/list/> (geraadpleegd op 29/08/2025).

9 CBD (2018), *Decision adopted by the Conference of the Parties to the Convention on Biological Diversity. 14/8. Protected areas and other effective area-based conservation measures*, <https://www.cbd.int/doc/decisions/cop-14/cop-14-dec-08-en.pdf> (geraadpleegd op 29/08/2025).

De Large Cases Unit, een nieuwe benadering om de macro-economische statistieken te verbeteren

Béatrice Thiry¹

Hoe multinationals de nationale statistieken verstoren

In juli 2016 meldde het Ierse bureau voor statistiek een stijging van 26% van zijn bruto binnenlands product. Die abnormale groei was toe te schrijven aan grote multinationale ondernemingen die zich in Ierland hadden gevestigd.

Hierdoor begonnen statistici nog meer aandacht te besteden aan het belang van multinationals en aan de moeilijkheid om de activiteiten ervan te meten in nationale statistieken.

Globalisering en de toenemende complexiteit van de activiteiten van multinationals brengen immers aanzienlijke uitdagingen met zich mee, zowel om de activiteiten correct en coherent in de statistieken weer te geven als bij het communiceren van de resultaten naar de gebruikers. Multinationale groepen kenmerken zich door complexe structuren. Ze kunnen snel worden geherstructureerd, vooral in het licht van steeds meer geglobaliseerde productieovereenkomsten of fiscale mogelijkheden.

Toegewijde eenheden: de Large Cases Units (LCU)

Om die uitdagingen op Europees niveau het hoofd te bieden, hebben Eurostat en de nationale statistische instituten diverse projecten en werkgroepen opgezet. Voorbeelden hiervan zijn het Europese groepsregister (EGR) en de experimentele statistieken over de structuur van de multinationale groepen in de EU². Statbel neemt voor België deel aan die projecten, met de hulp van een IIS-samenwerking waarbij de regionale statistische instituten de profiling opstellen van de groepen die op hun grondgebied aanwezig zijn.

De aanzienlijke bijdrage van multinationals aan de productie, de toegevoegde waarde en de werkgelegenheid vereist dat er betrouwbare gegevens over hen worden verzameld. Het doel is om volledige en coherente statistieken te produceren, bijvoorbeeld over de structuur van de ondernemingen of de buitenlandse handel. Ook in de macro-economische statistieken, zoals de betalingsbalans en de nationale rekeningen, moet er relevante informatie over multinationals worden opgenomen.

Vanuit die invalshoek werden “Large Cases Units” (LCU) opgericht in 18 EU-lidstaten, de meeste na 2016³. Hoewel hun werkwijze en taken van land tot land verschillen, hebben al deze teams gemeen dat ze informatie analyseren over multinationals op hun grondgebied. Ze beogen in de eerste plaats de kwaliteit en samenhang van de gegevens over deze groepen te verbeteren en deze gegevens eenvormig te verwerken in alle economische statistieken die worden verspreid. Via het netwerk MNE-net werken de LCU's in Europa met elkaar samen. Ze bespreken de methodologie en organisatie, maar wisselen, op dit moment, nog geen gegevens uit⁴.

Het werk van de LCU's bestaat voor een groot deel uit het opbouwen van vertrouwensrelaties met contactpersonen bij multinationals. Op die manier kan de kwaliteit van de enquêtegegevens of van de administratieve bronnen rechtstreeks worden gecontroleerd. De verzamelde gegevens moeten bijvoorbeeld overeenstemmen met de gewenste perimeter en mogen geen betrekking hebben op de activiteiten van een niet-ingezeten bijkantoor.

Een LCU kan rechtstreeks worden ingeschakeld bij het oplossen van inconsistenties in de brongegevens of ingrijpen op verschillende momenten in het proces van statistiekproductie.

De LCU in de Nationale Bank van België

In de NBB werd in 2021 een LCU opgericht, gesteund door een eenmalige subsidie van de Europese Commissie. Deze eenheid maakt deel uit van het departement Statistiek. Ze telt zeven voltijdsequivalenten en analyseert momenteel de activiteiten van 14 niet-financiële multinationals. Dat aantal zal geleidelijk toenemen.

De te analyseren multinationals worden op twee manieren geselecteerd:

- op verzoek van de statistici van het departement Statistiek, wanneer een groep regelmatig wordt gemeld als oorzaak van incoherenties bij het opstellen van de macro-economische statistieken;
- op basis van een ‘complexiteitsindex’, dat is een samengestelde index die multinationals rangschikt op basis van een aantal onderliggende objectieve parameters, zoals de omvang van de vastgestelde incoherenties volgens de door de LCU gehanteerde methode van aanbod en gebruik (zie hieronder).

¹ Met dank aan Sarah La Rosa (NBB) en Yannick Rombouts (NBB) voor hun hulp en zorgvuldige herlezing.

² EXPERIMENTEEL - Statistics Explained - Eurostat

³ De volgende lidstaten hadden voordien al een LCU: Zweden (sinds 2004), Ierland (2009), Finland (2010), Frankrijk (2010), Nederland (2010).

⁴ Op Europees niveau bestaat er niettemin het “Early Warning System”, een mechanisme waarlangs lidstaten informatie delen over multinationale ondernemingen wanneer een uitzonderlijke gebeurtenis plaatsvindt die een impact heeft op de statistieken van meerdere lidstaten.

Een analysemethode in drie fases

1. Kwalitatieve analyse

De eerste fase bestaat uit het opstellen van een identiteitsfiche van de groep:

- identificeren van de entiteiten en hun activiteiten;
- verzamelen van beschrijvende informatie (NACE-code, administratieve- of enquêtegegevens, enz.);
- identificeren van de bijkantoren in België of in het buitenland en de entiteiten voor specifieke doeleinden⁵;
- bepalen van de economische eigendom van goederen, diensten en producten van intellectuele eigendom (IE);
- identificeren van wereldwijde productieovereenkomsten.

Deze stap gebeurt in samenwerking met Statbel, dat bovendien verantwoordelijk is voor het opstellen van het profiel en het verzamelen van diverse gegevens over de ondernemingen. Een overeenkomst tussen de NBB en Statbel regelt de uitwisseling van deze brongegevens.

2. Kwantitatieve analyse

Op basis van de kwalitatieve analyse wordt een kwantitatieve analyse uitgevoerd. De beschikbare microgegevens (jaarrekeningen, enquêtegegevens, administratieve gegevens) worden omgezet in macro-economische statistische concepten, zoals productie en uitvoer. Die concepten worden gebruikt in een benadering die aanbod en gebruik met elkaar vergelijkt.

Er worden twee vergelijkingen onderzocht:

- In de aanbodsvergelijking wordt nagegaan of het aanbod van een multinational gelijk is aan het gebruik van dat aanbod in de economie. Er wordt met andere woorden nagegaan of de verkoop van goederen en diensten door een multinational overeenstemt met de aankoop ervan door andere ingezeten ondernemingen, met de uitvoer van deze goederen en diensten of ook met de aankoop ervan door eindgebruikers, zoals de gezinnen. De productie van de eenheid kan ook worden toegevoegd aan de voorraden van de onderneming of worden gebruikt voor eigen investeringen.

- In de gebruiksvergelijking wordt nagegaan of de goederen en diensten die worden gebruikt in het productieproces (intermediair verbruik) of voor investeringen, afkomstig zijn van de verkoop van goederen en diensten door ingezeten ondernemingen, van invoer of van de vermindering van de interne voorraden.

Deze benadering wordt toegepast op de eenheden van de groep en op de groep als geheel, op basis van alle beschikbare cijfergegevens. Daarnaast worden aanvullende kwalitatieve gegevens (jaarverslag, opzoeken op internet, enz.) gebruikt om de analyses te bevestigen.

Deze aanpak maakt het mogelijk om soms aanzienlijke incoherenties tussen de verschillende bronnen te detecteren. Die zijn vaak te wijten aan het feit dat statistische of administratieve aangiften niet over dezelfde activiteitenomvang gaan.

3. Verspreidingsfase

Tijdens de derde fase, de verspreidingsfase, worden de nodige correcties aangebracht en meegedeeld aan de betrokken statistici. Deze aanpassingen kunnen op verschillende niveaus worden aangebracht.

In sommige gevallen vinden ze plaats op micro-economisch niveau. De LCU kan de onderneming vragen om haar aangifte aan te passen of kan de individuele gegevens rechtstreeks corrigeren in de bronbestanden.

In andere gevallen worden de correcties aangebracht in de macro-economische aggregaten. Ze worden bezorgd aan de verantwoordelijke teams, met een overzicht van de aggregaten vóór en na de analyse van de LCU.

Deze fase biedt ook de kans om samen te werken met de ondernemingen. Door de incoherenties te helpen oplossen, worden ze partners bij de opstelling van de statistieken.

Conclusie

Het werk van de LCU is op meerdere vlakken veeleisend. Allereerst is het noodzakelijk om een vertrouwensrelatie op te bouwen met de ondernemingen en hen bewust te maken van het belang van hun bijdrage aan de betrouwbaarheid van de openbare statistiek. In dat opzicht is het respecteren van het statistisch geheim, zoals vastgelegd in de wet van 1962⁶, een essentiële pijler van deze vertrouwensrelatie. Daarnaast steunt het werk op een diepgaande analyse, waarbij zowel een beroep wordt gedaan op de statistische methodologie als op een goede kennis van de fiscale en organisatorische aspecten van de groepen, zoals de regelgeving rond btw, douaneaangiften en fiscaliteit van de ondernemingen. Tot slot vergt het een duidelijke en gestructureerde communicatie met de statistici, zodat de correcties op de juiste manier worden opgenomen in het productieproces.

De bijdrage van de LCU aan de statistieken is zeer belangrijk. Ze treedt evenwel niet op de voorgrond. Haar resultaten worden niet verspreid, maar worden vooraf opgenomen in het productieproces van de statistieken. De uiteindelijke doelstelling van de LCU van de NBB is om de kwaliteit van de nationale en regionale rekeningen en van de betalingsbalans te verbeteren, en zo de economische activiteiten van België beter te weerspiegelen.

⁵ Een entiteit voor specifieke doeleinden (special purpose entity – SPE) is een rechtspersoon die verbonden is met een andere, vaak in een ander gebied ingezeten, onderneming. Haar kerntaak bestaat uit financierings- en holdingactiviteiten. Ze heeft geen of weinig werknemers, voert weinig of geen transacties uit en behalve een 'brievenbus' heeft ze soms geen fysieke tekenen die wijzen op haar bestaan. Meestal houdt haar bestaan verband met fiscale of andere voordelen die in het land waar ze gevestigd is worden toegekend.

⁶ [Justel databank](#)

COLOFON

Werkten mee aan dit nummer:

Marie Vandresse - Directrice-generaal - Statbel

Dominique De Baets - Statistische ondersteuning - Statbel

Hilde Coudenys - Coördinator Steunpunt Data&Analyse - Provincie West-Vlaanderen

Jonathan Lesceux - Gastonderzoeker bij IWEPS - Toerisme Wallonië

Patricia Delbaere - Experte duurzame ontwikkeling - FPB

Béatrice Thiry - Adviseur - NBB

Het IIS is het resultaat van een samenwerkingakkoord uit 2014.
Het IIS moet toelaten om de kwaliteit van openbare statistieken, ter
ondersteuning van het openbaar beleid, continu te bevorderen.

www.iis-statistics.be